

MARIÁNSTVÍ IV. DÍL - BYLY PRO NĚKOHO PŘEDCHÁZEJÍCÍ DÍLY PŘILÍŠ TĚŽKÉ ČI ABSTRAKTNÍ?

Karel Funk

Nelze vše vstřebat naráz. Mnohdy stačí jen první letmý závan, asi jako pohled na první jarní konvalinku.

I když se to nezdá, tak právě toto, či rovněž toto téma, téma živoucího Mariánství, je základem pro duchovní práci resp. zrání současnosti a především budoucnosti. Toto zorientování a zařazení sebe, své duše do – suše řečeno – nejvyšších kosmických struktur, tato možnost daná člověku, umožní navazovat postupně nitky k nejvyšším duchovním bytostem. Jistě že to nelze pochopit hned, zpřesňuje se to po celý život. Je důležité ono vědomé napojování, i když zprvu jen „podle sebe“, snad roky a roky bez odezvy, ale to nevádí, cosi se tím buduje. Při vší lidské skromnosti a nedokonalosti občas zатуšíme závany mohutnosti.

I osobně vidím po těch letech ten obrovský, nekonečný význam tohoto zásadního objasnění. Jistě že to není snadno pochopitelné, ba plně pochopitelné-vstřebatelné ani do konce života, ale je zásadní a základní se v tom aspoň trochu orientovat. Obzvlášť proto, že můžeme nabýt osobní vztah k bytosti Marie a posléze pocítit možnost Jejího osobního vedení. Prožijeme si co nejhluběji to, kým Ona je. Poznáváme, jak je obrovsky nutné a blahodárné takto si osvojit, aspoň duchovní inteligencí, celé to (makro)kosmické zřízení a řízení. Tím se, aniž to musí mít člověk hned v plánu, stává pomalinku vědomě kosmo-občanem, duší vedoucí, kam se má a může zařadit v těch nejrozsáhlejších souvislostech. I takto se dá zjednodušeně vyjádřit přínos a vliv a ochrana bytosti Marie. Všimějme si, jak člověka opanuje naprosto jiná nálada, pokud to studuje. Ta prostupuje do hlubin nitra. Zároveň se učíme rozšiřovat vědomí do těch obrovských rozměrů a zárodků obsahů, i když je to zprvu jen v naší představivosti. Tu může uchopit a postupně nepatrně zpřesňovat úcta, devoce, plná oddanost. Plně to neobsáhneme zatím patrně nikdo.

Čistá duchovní bytost nebeských světů, nebeská Pramoudrost, Sofia, byla na zemi viditelně zastoupena Marií. Emil Bock charakterizoval její nebeskou bytost takto: „V nejnezkalenější čistotě a dokonalosti zrcadlí se v její bytosti a obličejí božský Praobraz, který se vznáší v duchovním světě nad

lidstvem. Jako se v dítěti, které se má zrodit, zrcadlí a vtěluje praobraz dítěte a dětskosti – ohnisko všeho dětského bytí na Zemi, tak je Marie (o níž se hovoří na počátku Lukášova evangelia) jakoby na Zemi přemístěným praobrazem celého panenského ženství, zpodobněním „věčného ženství“, ženou všech žen... Jako se v nathanském chlapci Ježíši měla vtělit rajská bytost Adamova před pádem do hříchu uchovávaná v duchovní oblasti, tak se projeví, že v jeho matce se stala pozemsky viditelnou rajská bytost Evy uchovávaná před pádem do hříchu.“

Sergej Olegovič Prokofjev, současný duchovní badatel, o tom napsal: „Jedna snad z nejpodstatnějších zvláštností projevení se nebeské Sofie spočívá od nejstarších dob v tom, že se hierarchické bytosti s ní spojené ukazovaly žákům ve starých mysteriích a pozdějším mystikům jenom v duchovní formě. Mohlo jim připadat, že se ani jediný článek Sofie nikdy neinkaroval v nějakém konkrétním pozemském člověku, také ne v největším zasvěcenci... Přes to všechno existuje v celých pozemských dějinách jediný případ takového vtělení. Stalo se to na přelomu věků... A tak máme od oné doby v osobě Mariině žijící na Zemi velký Praobraz na Zemi vtělených sil nebeské Sofie nebo, což je totéž, jediné vtělení Sofie samé na Zemi. Tento praobraz působí od oné doby reálně ve vývoji lidstva, ačkoliv se možnost uskutečnit jej otevře pozemským lidem teprve v šesté, slovanské kulturní epoše a jeho plná realizace bude dosažitelná až v další velké epoše, pro niž je 6. kulturní epocha předtuchou a přípravou...“

Maria byla již během svého krátkého pozemského života zasažena silami Sofiinými. Vždyť přišla tato rajská duše nathanské Marie na Zemi bezprostředně z onoho kosmického klínu a vrátila se tam ihned po své smrti zpět a stala se, díky svému životu mezi lidmi, nejdůležitější prostřednicí mezi lidstvem a nebeskou Sofií.“

Zatímco Nathanská duše Ježíšova se od dob Golgoty neinkarnuje, Maria provází lidstvo i svými sestupy na Zem. Makrokosmičtí blíženci – Ježíš Nathanský a „bílá“ Maria – tyto dvě duše připutovaly na počátku lidstva z nekonečných makrokosmických úrovní Boha Otce jako jediné bytosti ku pomoci pozemskému lidstvu. Maria už jako kněžka Lemurie či Atlantidy dala jako první lidstvu zpěv (hodně zjednodušeně řečeno), ale jakýsi prvotní božský zpěv, naplněný ještě Logem. Ježíš Nathanský působil nejprve pouze shora a zrozením kvůli přijetí Krista a obětí na Golgotě splnil svou misi a dále působí z duchovních světů bez vtělování. Maria bude ve své misi pokračovat a vést lidstvo do dalších epoch přes Slovanskou kulturu až jako duchovní vládkyně Nového Jupitera.

Tři nejvyšší zasvěcenci Země jsou Velmistr Manu, Ježíš Zarathustrův a Ježíš Nathanský. Bytost Marie stojí jako Matka nad lidstvem, ale jako Matka se sklání až do kolébky našich duší. Stačí Ji jako Matku brát, oddávat se Jí, důvěřovat Jejímu vedení.

Vězme, že kdykoliv se Jí otevřeme, můžeme přijímat Její pomoc, posilu a posvěcení. Může nás vést dalšími inkarnacemi tak, abychom se zařadili mezi tu část lidstva, která je připravována k přijetí pod mohutnou nebeskou kopuli budoucího slovanského impulsu sbratření.